

Racó poètic

30 - JUNY - 1991

A LES AMES DE CASA

És el segon aniversari
que celebrem, molt contentes,
perque a les ames de casa
també ens agraden les xaleres.

Tenia ganes de vore-vos
a totes, ací reunides,
puix considero que som
totes, molt bones amigues.

Avui no ens caldrà guisar,
ni escurar i arplegar,
perque ací, a ca Montull,
un o altre ja ho farà.

Anem a passar-ho bé,
totes les ames de casa;
cantarem i ballarem
per passar bona vesprada.

I referent al teatre
que de l'any passat vorem,
fa falta molt de silenci,
música i els altaveus.

Puix com tenim 60 anys

ja no ens queda ni veu
i de la vostra bondat,
espero ens dispenseu.

No els arribem a les garres
a andalusos i manyicos;
"pero nos gusta imitarles,
man que sea un poquitico".

Ballar bé la buleria
seria la meua il·lusió
i per ballar bé la jota,
donaria més d'un milió.

Però m'he de conformar
en fer-ho només a mitges,
per passar un bon ratet
amb totes les meues amigues.

Per a totes les ames de casa,
desitjo amb molta il·lusió,
que tinguem bones vacances
i millors festes d'Agost.

Original de:
ROSITA DENIA

THE END

És la fi / esta és la fi, el meu únic amic / la fi
dels nostres plans / la fi de tot allò que té
sentit / la fi.

Jim Morrison

Eren tant amics! Sempre junts, a tots llocs i a totes hores. Ni tan sols el final de l'estiu havia pogut trencar els seus lligams; tot el contrari: la distància els feia més forts. Un parell de mesos per a compartir-los i la resta de l'any a càrrec de la correspondència. És allò que diuen amistat per carta, allò que molta gent comença però pocs segueixen?. Ells no ho veien així, ni molt menys. Un "Estimat amic": o un "Hola, com et va?" no eren només el començament d'un paper en blanc que calia embrutar amb simples paraules; era l'inici d'un capítol més de les seves vides; els seus problemes, les seves vivències, i la màgia de poder compartir-los a pesar de la distància. Amics de tota la vida, amics de tot cor, amics quasi indestructibles. Quasi...

Alguna vegada tenia que passar, encara que ells no s'ho haguessin pensat mai en la vida: un bes. El primer bes. I l'últim. La màgia desaparegué de cop per un bes. Amb un obrir i tancar d'ulls es van trencar uns lligams que mai més s'unirien com abans. S'arrepentiren, es demanaren perdó com si haguessin comés un crim; però ja tot s'havia acabat, no tornarien "una vegada més"; era la fi.

J.U.

EXPOSICIÓN Y VENTA DE
MUEBLES DE COCINA

EXPOSICIÓN: Portalet, s/n
TALLER: Cno. Palanques, s/n
Teléfono: 42 61 07
CUEVAS DE VINROMÁ (Castellón)

COLECCIÓN '89

TEMA: Pinturas Rupestres
de la Valltorta

Es una exclusiva de:

E. Segarra Jomero

La Cort, 3
Tel. 41 61 80
SANT MATEU

Castellón, 4
Tel. 42 62 74
COVES DE VINROMÁ